

Arrest

nr. 156 770 van 20 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERGAUWEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Chinese nationaliteit, behoort u tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en bent u afkomstig uit Nyalam, gelegen in de prefectuur Shigatse, in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC). U bent in Nyalam geboren in 1984 en verbleef hier tot 1990. Op zesjarige leeftijd werd u naar India gestuurd om er te studeren. U kwam in India aan op

26 januari 1990 en ging vervolgens naar de TCV (Tibetan Children's Village) School in Dharamsala tot december 2005.

Nadat u de TCV school verliet, ging u in Delhi wonen. U woonde sinds 2005 in Majnu Ka Tilla en werkte er als huishoudhulp bij de familie Khamba. In 2010 verliet u India en had u de intentie om via Nepal terug te keren naar Tibet. Omdat u er niet in sloeg om terug te keren naar Tibet, bleef u in Nepal wonen bij uw oom Jamyal. In Nepal werkte u als keukenhulp in het Porong Pelmo Choeding Klooster in Tinchuli (Boudha, Kathamanu). Op 10 maart 2014 nam u deel aan een manifestatie voor het gebouw van de Chinese ambassade. U werd hiervoor gearresteerd door de politie en werd na enkele uren vrijgelaten.

Op 21 januari 2015 verliet u Nepal omdat u er verschillende problemen ondervond. Zo zou u geen werk vinden in Nepal. U reisde met een vliegtuig vanuit Kathmandu naar België, en maakte hierbij gebruik van een Nepalees paspoort. Vervolgens kwam u op 22 januari 2015 aan in België en vroeg u de volgende dag asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een schoolkaart, foto's, een attest van de TCV school, een attest van de Central Tibetan Administration (CTA) en een attest van het Porong Pelmo Choeding Klooster.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd om uw beweerde Tibetaanse afkomst en uw beweerde Chinese nationaliteit aannemelijk te maken waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag volledig teniet wordt gedaan.

Vooreerst legde u geen enkel (geloofwaardig) document neer ter staving van uw beweerde identiteit, en dan voornamelijk uw beweerde Tibetaanse afkomst of Chinese nationaliteit. Daarenboven was uw kennis betreffende de mogelijke documenten waarover Tibetanen beschikken bijna onbestaande. U verklaarde in eerste instantie nooit over enig identiteitsdocument te hebben beschikt in Tibet, India of Nepal (zie gehoorverslag CGVS p.6/22). Aangaande het ontbreken van enig identiteitsdocument uit India waar u volgens uw verklaringen vijftien jaar lang naar de TCV school ging, stelde u dat u nooit in het bezit bent geweest van een identiteitsdocument. Zo zou u van 1990 tot 2005 naar een Tibetaanse school in India gegaan zijn, maar zou u nooit in het bezit geweest zijn van een Registration Certificate for Tibetans' (RC). Nochtans beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een RC. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC (zie blauwe map). Gezien u verklaarde vijftien jaren lang in de TCV school in India te hebben verbleven, en hierna vijf jaar lang in Delhi zou gewoond hebben, is het uiterst eigenaardig dat u niet in het bezit was van een RC en dus geen verblijfsvergunning had in India. Ook verklaarde u niet over een Identity Certificate (IC), een internationaal reisdocument dat aan Tibetanen die legaal in India verblijven wordt uitgereikt, te beschikken (zie gehoorverslag CGVS p.8/22). Des te opmerkelijker is het feit dat u niet eens wist wat een RC of IC waren. Gezien u beweert dat u het grootste deel van uw leven deel uitmaakte van de Tibetaanse gemeenschap in India, is het quasi onmogelijk dat u geen weet hebt van deze identiteitsdocumenten voor Tibetanen in India, en wordt uw beweerde Tibetaanse afkomst hierdoor reeds in twijfel getrokken. Daarnaast was u niet in staat om een Green Book, een document voor Tibetanen dat wordt uitgereikt door de Tibetaanse overheid in ballingschap, voor te leggen. Gezien Tibetanen overal ter wereld een Green Book kunnen aanvragen in de kantoren van de Tibetaanse overheid in ballingschap, is het merkwaardig dat u er geen heeft. U gevraagd naar de reden waarom u geen houder bent van dit document, verklaarde u dat u er niet veel aandacht aan besteedde. Verder wist u enkel te vertellen dat dit een soort identiteitsbewijs was, maar ook niet meer dan dat (zie gehoorverslag CGVS p.9/22). Uw desinteresse in dit document, en bijgevolg ook in de Tibetaanse gemeenschap, trekt uw Tibetaanse afkomst verder in twijfel. Uw verdere verklaringen in verband met documenten versterken dit vermoeden. Zo verklaarde u dat er op de TCV school, waar u omringd was door andere Tibetanen, nooit over een Green Book werd gesproken. Gezien het belang van dit document voor Tibetanen kan het CGVS hier dan ook geen geloof aan hechten. Tenslotte dient het CGVS nog te vermelden dat u naar het einde van het gehoor bij het CGVS, beweerde dat u voor uw vertrek uit Nepal een Nepalees paspoort verkreeg 'op de plaats waar het paspoort werd uitgegeven'. Verder blijft u omtrent deze verklaringen onduidelijk (zie gehoorverslag CGVS p. 19-20/22). Echter, deze verklaringen doen vermoeden dat u wel degelijk geregistreerd bent bij de Nepalese autoriteiten, en hier over een geldige verblijfsvergunning en mogelijks over de Nepalese nationaliteit beschikt. Wat er ook van zij, u legde geen enkel document voor ter staving van uw identiteit en legde ongeloofwaardige verklaringen af omtrent het niet hebben van documenten. Bovenstaande argumenten bevestigen dan

ook het vermoeden u niet van Tibetaanse afkomst bent en u de Belgische asielinstanties bewust tracht te misleiden door uw ware identiteit achter te houden.

Daarnaast blijkt u weinig kennis te hebben over bepaalde zaken over Tibet, de Tibetaanse zaak, de situatie van Tibetanen in Tibet, India en Nepal, en de geschiedenis van Tibet. U gevraagd naar uw Tibetaanse achtergrond, en meer bepaald uw familie in Tibet, verklaarde u Tibet op jonge leeftijd te hebben verlaten waardoor u hier niets over kon vertellen. Zo kende u het beroep van uw ouders niet en verklaarde u geen contact te hebben met uw moeder. U zou zelfs nooit contact met haar hebben gezocht omdat de plaats waar ze verblijft 'te ver' gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p.3-4/22). Daarnaast was uw kennis over Tibet, de Tibetaanse geschiedenis en het Tibetaans Boeddhisme zeer beperkt. U verklaarde boeddhist te zijn, maar was niet in staat om de verschillende stromingen van het Tibetaans Boeddhisme op te noemen. Zelfs wanneer u gevraagd werd naar de stroming 'Gelug', verklaarde u deze niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.3/22). Verder gaf u zelf aan dat u niets wist over de Tibetaanse geschiedenis. U zou zichzelf nooit hebben geïnformeerd over de Tibetaanse geschiedenis en er nooit aandacht aan besteed hebben (zie gehoorverslag CGVS p.5/22). U gevraagd naar wat u wel weet over Tibet, somde u enkele woorden op en beperkte uw lijst van de Tibetaanse kennis zich tot 10 maart, geen onafhankelijkheid, manifestatie en Tibetaans nieuwjaar Losar (zie gehoorverslag CGVS p.5/22). Ook gaf u aan dat China en Tibet 'elkaar niet leuk vinden' (zie gehoorverslag CGVS p.5/22). Gezien u beweerde dat u twintig jaar lang in India woonde waar u naar een Tibetaanse school ging, en dus ook tot de Tibetaanse gemeenschap in India behoorde, is het onmogelijk dat uw kennis over Tibet zo beperkt is. Ook verklaarde u dat u nooit lessen kreeg over Tibet en dat er in deze school niet werd gesproken over Tibet. Daarenboven zou u nooit verhalen hebben gehoord van andere Tibetanen die uit Tibet kwamen (zie gehoorverslag CGVS p.6/22). Dit zijn loze verklaringen waar het CGVS geen geloof aan kan hechten. Tevens ondermijnen uw verdere verklaringen uw verblijf als Tibetaan in India. Zo kende u de Central Tibetan Administration (CTA) niet en kon u geen enkel klooster in India opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p.20/22). Verder was u niet in staat om uitgebreid over uw leven in India te vertellen, hoewel u daarnaar werd gevraagd en u daartoe de kans werd geboden (zie gehoorverslag CGVS p.20/22). U kon geen enkele doorleefde verklaring daarover afleggen. Omwille van het uitermate gebrek aan spontaniteit in uw verklaringen, lijkt de weinige kennis dat u over Tibet heeft, dan ook ingestudeerd. Wat betreft uw kennis over de Tibetaanse gemeenschap in Nepal, stelt het CGVS vast dat deze even gebrekkig is als uw kennis over Tibet en India. Zo kende u de Nelen khang, het Tibetaans vluchtelingenkamp in Kathmandu, niet en kon u geen enkele Tibetaanse settlement in Nepal opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p.20/22). Daarenboven beweerde u, hoewel u in Boudha zou gewoond hebben en in een Tibetaans klooster zou gewerkt hebben, geen andere Tibetanen in Nepal te kennen. Meer nog, u zou zich nooit geïnformeerd te hebben naar de Tibetaanse gemeenschap in Nepal (zie gehoorverslag CGVS p.20/22). Bovenstaande opeenstapeling van leugenachtige verklaringen en onwetendheid, doet dan ook elke geloofwaardigheid van uw beweerde Tibetaanse afkomst teniet.

Verder legde u enkele documenten voor ter staving van uw asielrelaas. Echter, deze documenten hebben geen enkele bewijswaarde gezien uw geloofwaardigheid reeds werd ondermijnd. Ook dient het CGVS op te merken dat u foutief verklaarde dat het attest van het opvangcentrum in India een schoolattest was (document 4, zie gehoorverslag CGVS p.7/22). U werd erop gewezen dat er een foto op dit attest ontbreekt, maar kon hier niets meer over zeggen. Bovendien verklaarde u dat u deze attesten verkreeg tijdens uw verblijf in de school in India, maar werden deze documenten pas opgesteld in februari 2015. Op dit ogenblik was u reeds in België en zou u de TCV school al tien jaar hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS p.15/22). Opmerkelijk is ook dat dit attest werd geschreven door een vertegenwoordiger van de CTA, terwijl u eerder verklaarde dat u de CTA niet kende. Bijgevolg kan er geen waarde worden gehecht aan de door u voorgelegde documenten en wordt uw algemene geloofwaardigheid hier verder door ondermijnd.

Wat betreft uw beweerde reisweg van Nepal naar België, legde u meerdere tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u 1.500.000 Nepalese roepie betaalde voor uw reis en een smokkelaar uw paspoort regelde. Dit vals paspoort zou uw foto en naam bevatten (zie verklaring DVZ punt 32). Echter, tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u dat u 1.000.000 Nepalese roepie betaalde voor uw reis, en maakte u geen vermelding van een smokkelaar. U zou zelf een paspoort hebben aangevraagd in Nepal bij de dienst die hiervoor verantwoordelijk is, en wist niet welke naam er op het paspoort vermeld stond (zie gehoorverslag CGVS p.19-20/22). Het vermoeden bestaat dan ook dat u bewust uw paspoort, alsook uw werkelijke afkomst, verblijfplaatsen en eventueel statuut achterhoudt.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw beperkte kennis van de Tibetaanse taal in geen geval afbreuk zou doen aan de vaststelling dat uw beweerde afkomst niet geloofwaardig is. U beheerste weliswaar de Tibetaanse taal, maar aangezien er verschillende Tibetanen in Nepal en India woonachtig zijn kan u dat van hen, of zelfs elders, geleerd hebben. Het CGVS merkt daarbij op dat uw kennis van

de Tibetaanse taal, waarvan u beweert dat het uw moedertaal is, soms gebrekkig overkwam, hetgeen verder de bevinding van het CGVS staft dat uw beweerde Tibetaanse afkomst niet geloofwaardig is (zie gehoorverslag CGVS). Betreffende het gehoor, dat in het Tibetaans werd gevoerd (op basis van uw verklaring dat Tibetaans uw moedertaal is en uw taalkeuze voor Tibetaans), dient het CGVS er nog op te wijzen dat het uw verantwoordelijkheid is om de asielinstanties zicht te geven op uw situatie, achtergrond en talenkennis op basis van dewelke u wilt gehoord worden in het kader van uw asielaanvraag. Dat u aldus soms gebrekkige antwoorden gaf, kan het CGVS niet verweten worden daar u zelf de keuze maakte om in deze taal gehoord te worden. U werd u op deze verantwoordelijkheden gewezen en u hebt zelf nooit aangegeven de tolk niet te hebben verstaan (zie gehoorverslag CGVS). Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u aangaf moeilijkheden te hebben gehad in Nepal. Zo zou u er geen werk vinden, maar legde u wel een attest voor een klooster waar u zou gewerkt hebben (zie groene map, document 5). Gezien de opeenstapeling van leugens waardoor uw geloofwaardigheid reeds volledig ondermijnd werd, kan het CGVS hier geen enkel geloof aan hechten. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt van Tibetaanse afkomst te zijn en de Chinese nationaliteit te hebben. U geeft duidelijk bewust geen zicht op uw werkelijke situatie en het CGVS is dan ook helemaal niet in de mogelijkheid uw situatie correct in te schatten. U maakt aldus in geen geval aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift van 20 mei 2015 volgende stukken toe: Een oud en nieuw ‘green book’ en een attest van het bureau van tibet van 19 mei 2015.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Een eerste en enig middel is genomen uit de schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.3. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst.

2.4. Verzoeker is, volgens zijn verklaringen, het Rijk binnengekomen zonder in het bezit te zijn van identiteitsdocumenten. Behoudens verzoekers loutere bewering kan, uit geen enkel element van het administratief dossier blijken dat verzoeker afkomstig is uit de Volksrepubliek China. Verzoeker kon zelfs zijn eigen familie niet situeren. De Raad kan dan ook niet aannemen dat verzoeker de Chinese nationaliteit heeft.

2.5. Voorts moet worden vastgesteld dat verzoekers bekendheid met de Tibetaanse gemeenschap in India geheel onbestaande is, laat staan toereikend is om aannemelijk te maken dat hij tot hij 17 jaar was, dus 15 jaar lang, in India studeerde en daarna nog 5 jaar verbleef in New Dehli.

2.5.1. Ook al is verzoeker vertrokken uit China als kind, dan nog is niet aannemelijk dat hij te midden de Tibetaans-Chinese bannelingen geheel onbekend blijft met China en de voornaamste Chinese identiteitsdocumenten te meer nu kan worden verwacht dat verzoeker ook op de Tibetaanse school gevraagd wordt naar zijn herkomst en hij er lessen krijgt over Tibet en opgevoed wordt in de Tibetaanse cultuur, taal en godsdienst. Bovendien kan verzoeker niet tezelfdertijd beweren dat hij wenste te vertrekken (terug te keren) naar China zonder daarvoor minimale informatie in te winnen zoals over welke documenten hij diende te beschikken en hoe hij deze reis naar Nyalam zou organiseren

2.5.2. Verzoeker is tijdens het CGVS-gehoor duidelijk dat hij nooit in het bezit was van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC) wat, zoals uit de objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier en die door verzoeker niet wordt weerlegd, quasi uitgesloten is wanneer verzoeker 15 jaar op een Tibetaanse school zat. Minstens had verzoeker hiervoor dan een verklaring kunnen geven. Verzoekers beweringen wijzen er slechts op dat verzoeker niet in India verbleef als Tibetaanse banneling, noch naar een Tibetaanse school ging. Voorts is hij onbekend met een Green Book (CGVS-gehoor p.9/22) terwijl dit net het behoren bij de Tibetaanse gemeenschap bevestigt en dus wel belangrijk is in India. Zoals de bestreden beslissing stelt, is het voor personen van Tibetaanse herkomst gemakkelijk een dergelijk document aan te vragen bij om het even welk Tibetaans bureau in de wereld. Echter, er wordt geen toelichting gegeven over de herkomst van de bij het verzoekschrift toegevoegde oude en nieuwe 'green book' waaruit moet blijken dat de houder wel aandacht had voor dit document en het aanhoudend heeft geactualiseerd. Dat verzoeker dit zou vergeten hebben tijdens het CGVS-gehoor en zelfs stelt dat hierover nooit werd gesproken en hij zelfs niet aangeeft dat hij er geen bezit omdat de school hieraan niet veel aandacht besteedde, is niet aannemelijk. Verzoekers verklaringen zijn dan ook strijdig met het thans neerleggen van de 2 groene boeken. Er kan aan deze stukken dan ook geen bewijswaarde gehecht worden te meer het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden

zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.5.3. Ook verklaarde verzoeker foutief dat het attest van het opvangcentrum in India een schoolattest was (document 4, zie gehoorverslag CGVS p.7/22) en kon hij geen verklaring geven waarom de foto op dit attest ontbreekt. Door de vaststelling dat het attest uitgereikt werd nadat verzoeker reeds in België was -in februari 2015- terwijl deze volgens verzoeker tijdens zijn verblijf op school in India werden opgesteld (zie gehoorverslag CGVS p.15/22) komt dit stuk voor als gefabriceerd voor onderhavige procedure. Dit klemt te meer nu het attest werd geschreven door een vertegenwoordiger van de CTA, terwijl deze instelling verzoeker onbekend is. Bijgevolg kan er geen waarde worden gehecht aan de door u voorgelegde documenten en wordt uw algemene geloofwaardigheid hier verder door ondermijnd.

2.6. Verzoekers beweerde nationaliteit en herkomst wordt verder ondergraven doordat hij niettemin de beweerde scholing in Tibetaanse onderwijsinstellingen – onbekend is met de situatie van Tibetanen in Tibet, India en Nepal, en de geschiedenis van Tibet, zelfs met zijn eigen familiale achtergrond (zie gehoorverslag CGVS p.3-5). Nog minder aannemelijk is dat verzoeker kon schoollopen in een Tibetaanse school en niet weet welke Tibetaanse godsdiensten er beleden werden en hij zelfs de naam van de Boeddhistische stroming niet herkende en niet bleek te weten dat dit een godsdienstige stroming betrof (zie gehoorverslag CGVS p.3. Zijn bewering dat hij in een Tibetaanse tempel werkte in Nepal wordt hierdoor geheel ondergraven. Evenmin is aannemelijk dat hij 'niet veel aandacht had' voor de Tibetaanse taal die verzoeker slechts gebrekkig beheerst terwijl hij beweerdelijk op school wel Hindi, Engels en zelfs Nepalees krijgt (zie CGVS-gehoor). Indien verzoeker inderdaad heeft verbleven in India bij de Tibetaanse bannelingen dan had hij het bestaan moeten kennen van de Central Tibetan Administration (CTA) - waar hij onder meer zijn green boek zou gekregen hebben - en minstens 1 enkel klooster in India moeten kunnen opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p.20/22). Verzoeker kreeg de kans zich uit te drukken aan de hand van specifieke vragen en open vragen over zijn leven in India (zie gehoorverslag CGVS p.20/22) maar bleef dermate vaag en nietszeggend zodat hij niet aantoonde opgegroeid te zijn in Tibetaanse scholen. Verzoeker is zelfs op meerdere plaatsen niet ernstig (*"Wat weet u over de dalai lama, alles wat u weet over hem mag u nu vertellen"*). *"Goede man (in Engels)"* *"U mag Tibetaans spreken"* *"Zie hem als een goede man"* (Stilte) *"Ja?"* *"Vertel meer. Waar woont hij nu, waarom is hij belangrijk?"* *"Hij is de hoogste van de Tibetanen. zondag kunnen we daar binnengaan in zijn residentie. Er zijn vele audiënties van hem."* *Az schudt nee (weet niet meer te vertellen)* of nog *"Stel we zijn in Delhi, ontmoeten elkaar ergens. Kan u mij uitleggen hoe ik naar uw huis moet gaan?"* *"Ik werkte in een khamba familie."* (AZ lacht) *"Niets anders te zeggen."* *"Hoelang hebt u daar gewerkt?"* *"5 jaar".*) Voorts kent verzoeker evenmin de Tibetaanse gemeenschap in Nepal terwijl hij in het centrum van deze gemeenschap zou wonen en werken in een tempel.

2.7. Verzoekers kennis beperkt zich tot het lijstje van *"10 maart, geen onafhankelijkheid, manifestatie en Tibetaans nieuwjaar Losar"* waarbij hij geen toelichting kon geven (zie gehoorverslag CGVS p.5). Indien verzoeker beweert dat hij naar aanleiding van een betoging tegen China zou vertrokken zijn dan kan hij dit niet aantonen door navenante kennis. Zijn bewering dat China en Tibet *'elkaar niet leuk vinden'* (zie gehoorverslag CGVS p.5) geeft geenszins blijk van enige, laat staan diepgaande, interesse. Verzoeker maakt niet aannemelijk deel uitgemaakt te hebben van de Tibetaans Indiase gemeenschap.

2.8. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift anderstalige documenten toe (stukken 2 en 3). Verwerende partij stelt terecht dat voor zover verzoeker documenten neerlegt, dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling. Hoe dan ook kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekende partij *post factum* documenten aanbrengt waarvan hij eerder op het CGVS uitdrukkelijk had bevestigd deze niet te kennen of te bezitten.

Bovendien is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekende partij gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet het nut ervan worden aangetoond en moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit of herkomst niet aantoonde.

2.9. Verzoeker werd ter terechtzitting geconfronteerd met de vaststelling dat hij verklaarde dat hij vertrokken is met een Nepalees paspoort op zijn naam met zijn foto en verkregen bij de administratieve diensten die hiervoor bevoegd zijn (CGVS-gehoor p. 19). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker bij de bevoegde instanties een authentiek Nepalees paspoort verkreeg. Verzoeker legt dit stuk niet neer. Gezien dit stuk is het redelijk aan te nemen dat verzoeker van Nepalese nationaliteit is.

Gelet op deze vaststelling en dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk kan maken te behoren de Tibetaanse bannelingen in India of Nepal zijn de middelen en argumenten die aangebracht werden inzake verzoekers Tibetaans Chinese identiteit en verblijf in India zijn aldus niet relevant.

2.7. Er worden geen redenen aangegeven waarom hij in Nepal diende te verlaten noch andere moeilijkheden laat staan eventuele vervolgingen aldaar.

2.8. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij ten opzichte van Nepal geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan in Nepal een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en hij geen elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK